

Špatná obuv vám podráždí psychiku, říká český výrobce luxusních bot

15. října 2014 11:00

Začínal před více než dvaceti lety v malé sklepní dílně. Opravoval obuv a snil, jak jednou bude šít vlastní boty. Dnes je Michal Pavlas uznávaným zakázkovým ševcem a jeho boty nosí ti nejúspěšnější Češi.

Muži si všimají kravaty či košile, ale obuv pořád podceňují, obává se Michal Pavlas. | foto: František Vlček, MAFRA

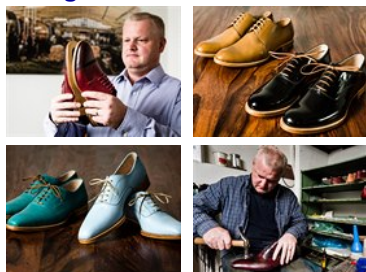
Myslíte si, že čeští muži nosí dobré boty?

Záleží na tom, kam se půjdete koukat. Říká se, že když si půjdete stoupnout na ruzyňské letiště, podle bot poznáte Čecha. Já ale tvrdím, že od určité příjmové skupiny se situace výrazně zlepšuje. Muži si uvědomují, že už nevystačí s tím, co tu bylo běžné. Že potřebují nosit boty, které jsou opravdu kvalitní, zdravé pro nohy, dobře vypadají a dlouho vydrží.

Prodejci kvalitních bot ale tvrdí, že právě obuv úspěšní čeští muži nejvíce podceňují. Souhlasíte?

Něco na tom skutečně je. Zřejmě to souvisí s výchovou. Kdo jiný než rodiče by vám měl v době, kdy dospíváte a stáváte se mužem, říct, že je ve společnosti strašně důležité, abyste měl čisté boty a byl upravený? Soubor těchto prvků totiž dává celkový dojem, že jste slušný a poctivý člověk.

Fotogalerie

[Zobrazit fotogalerii](#)

Takže rodiče podceňují výchovu mužů k tomu, jak mají vypadat?

Obuv bývá často zanedbávána. Když se lidem s obuví něco stane, často se k ní chovají jinak, než když si třeba roztrhnou kalhoty či košili. Já si někdy do mužů rýpnu, když vidím, že se snaží stylizovat do nějaké úrovně, ale přitom mají špinavé boty nebo obuv, která dokonce potřebuje opravu. Říkám jim: Co děláte, když si pokecáte kravatu jídlem? Řešíte to hned, nebo ji nosíte ještě týden? Nebo když vám praskne na oblečení šev. Necháte to zašít, nebo to dál nosíte?

Jak má muž poznat kvalitní botu?

Aby byla obuv opravdu dobrá, musí mít svrchní i podšívkový díl z kůže. To zaručuje, že bude v průběhu celodenního užívání schopná absorbovat námahu i pot. Bota musí být schopná se potu zbavit tak, aby zůstaly zachovány její původní vlastnosti. Dobrá bota musí být tedy celokožená. Když si půjdete koupit společenskou obuv ve světě, troufám si tvrdit, že se málokde setkáte s

tím, že by podešev byla pryžová, že by to byla nějaká náhražka.

Celokožená bota je tedy důležitá kvůli pohodlí i zdraví nohy.

Ano. Zdraví je zásadní záležitost. Pokud budete mít obuv, která bude mít špatné vnitřní uspořádání, bude vás tlačit a svírat, můžete si tím přivodit různé ortopedické problémy na chodidle. Když ale zároveň nebude mít kvalitní koženou podešev, bude se vám na chodidle hromadit pot, který vám pak může způsobit kožní problémy.

Ve většině obchodních řetězců v Česku jsou přítom ty neprodávanější boty z části syntetické.

Bohužel. I když vám taková obuv padne, po nějaké době se vám stane velmi nepříjemná věc: začnete cítit na chodidle pálení, můžete pociťovat chlad. To nastává v případě, že je obuv vyrobena z materiálů, které se nedokážou vypořádat s potem. To pak má vliv na vaši psychiku či náladu. A představte si, že jste na nějakém důležitém jednání, potřebujete udělat dojem, a přitom vás trápí pálení chodidel či chlad.

Pokud bych chtěl začít nosit kvalitní a zdravé boty, co potřebuji vědět? Kromě toho, že mají být celokožené.

Nejzákladnější je si uvědomit, že s jedním párem bot nebude možné dlouhodobě fungovat. Pokud budete deset hodin v jedné celokožené obuvi, druhý den byste si měl vzít jiný pár, aby ten původní mohl vyschnout a odpočinout si. Není samozřejmě podmínkou, abyste měl tři až pět párů bot vyrobených na zakázku, to v žádném případě. Myslím si, že pokud to muži jeho peněženka dovolí, měl by mít dva až tři páry: jeden vyrobený na zakázku a k němu dva páry konfekční obuvi.

Jak ale boty z konfekce vybrat? Podle čeho se orientovat?

Je to strašně komplikované, úroveň konfekčního průmyslu se v České republice dostala tak daleko, že tu máme spoustu nekvalitních bot zhotovených například v Polsku. Sice se na první pohled tváří kvalitně, ale po měsíci nošení se ukáže pravda. Zákazník by měl určitě dodržet zásadu, že bota má být celokožená, měl by se zaměřit na to, aby nebyla ani krátká, ani dlouhá.

Lze se orientovat i podle ceny?

Zčásti. Když vám bude někdo v obchodě tvrdit, že vámi vybraná obuv je kvalitní a její cena je 950 korun, je na místě znejistit. Protože vám garantuji, že jen výroba celokožené podešve s koženým podpatkem mě stojí asi 930 korun. A ta cena není proto, že bych měl výrobu tak strašně drahou, ale proto, že suroviny stojí nemalou částku. Velkovýrobce se samozřejmě může dostat k surovinám levněji, ale pod 600 korun za koženou podešev s podpatkem se nedostane. Pokud se mám vyjádřit k výrobní ceně kvalitní obuvi, z mého pohledu začíná někde na 3 až 4 tisících.

I do Česka už v posledních letech začali pronikat slavní výrobci luxusní pánské obuvi, například britští Barker Shoes. Blyská se na lepší časy?

Ono to obecně souvisí se stále větší potřebou mužů obouvat se do něčeho kvalitního. Britští výrobci zřejmě zjistili, že se Česko už skutečně stává destinací, v níž je možné boty prodávat. Před deseti lety by to bylo nemyslitelné.

Chtěl jsem být nejlepší**Obouváte řadu úspěšných lidí. Jak jste získával první zákazníky?**

Je to tak deset let zpátky. Souvisí to s celospolečenským vývojem, kdy lidé, kteří dokázali vydělat zajímavé peníze, začali zjišťovat, že hledají zajímavé, originální zboží z domácích zdrojů. Tedy i boty. Začali se objevovat zákazníci, kteří zjistili, že je možné v českých podmínkách vyrobit kvalitní boty.

Jak dlouho vám trvá, než vyrobíte pánské společenské boty? A kolik si musí zákazníci připravit peněz?

Pokud mám být zcela otevřený, v nejzazším možném limitu se můžeme bavit o týdnech. Cena je různá a závisí na použitých materiálech. Je ale nutné počítat s cenou začínající na částce deset tisíc korun, i když nyní připravujeme zajímavý projekt, který bude zahrnovat příznivější ceny.

Šijete celé boty, nebo některé části nakupujete hotové?

Šiji úplně celé boty. Zakázková výroba je velmi náročný proces, kdy nemůžete použít žádný sériový komponent, možná s výjimkou výrobního kopyta. A šněrovadel, ty si také nepletu sám.

Co je při výrobě bot nejobtížnější?

Aby to, co vyrobíte, absolutně korespondovalo s představou zákazníka. Tím, že každé boty jsou originál, si klient většinou vůbec nedokáže plně představit, jak budou vypadat.

Jak jste se vlastně stal ševcem?

Pocházím ze ševcovské rodiny a navíc přímo ze Zlína. Studoval jsem kožařskou průmyslovku ve Zlíně a potom jsem absolvoval střední odborné učiliště obuvnické, obor ortopedický obuvník. Už v té době jsem snil, že budu šít boty od začátku až do konce. Toužil jsem být nejlepší v Česku. Už během studia jsem pracoval v místní továrně na boty, seznamoval jsem se se všemi postupy a procesy.

Hned po škole jste se vydal za svým snem?

Ano. Měl jsem štěstí, že mě v továrně umístili na polozakázkovou výboru, kde byli dva staří mistři, od nichž jsem se mohl učit. Jeden měl na starosti spodní část bot, druhý vrchní. Naučil jsem se od nich všechno: co se s botou má udělat, jak ji vymodelovat a podobně. Předávali mi informace, já si všechno pečlivě psal a učil se a učil. Když se pak po revoluci začal státní podnik rozpadat, řekl jsem si, že tady mi pšenka nepokvete, a vydal se do Prahy.

V hlavním městě jste začínal ve sklepe s opravou bot. To nebyly snadné začátky.

Nebyly, ale nějak jsme s kolegou začít museli. Opravoval jsem boty, ale neustále snil, že jednou je budu celé šít. Neustále jsem na sobě pracoval, několikrát se mi díky kontaktům ze Zlína podařilo vyjet do nějaké továrny na Moravu či [Slovensko](#), kde jsem hltal jejich postupy. Říkám tomu, že jsem se živil [očíma](#), neustále jsem se učil nové a nové věci: postupy, technologie. A pak jsem vše v Praze ve své opravárenské dílně zkoušel. Učil jsem se, jak rychle, jednoduše a efektivně obuv vyrobit. To mi dávalo neuvěřitelnou sílu i víru.

Kdy nastal zlom, že se z Pavlase-opraváře obuvi stal Pavlas-zakázkový švec?

Byla to ještě dlouhá cesta. Už jsem si říkal, že to položím, že půjdu zpět na Moravu. Pak ale přišla nabídka, zda bych nepomohl jedné pražské [firmě](#), která se zabývala výrobou ortopedické obuvi, zdokonalit jejich postupy. Pro tuto společnost jsem pracoval jen půl roku, ale byl to velmi důležitý moment v kariéře, otevřelo mi to oči. Do té doby jsem věděl, jak se vyrábí běžná obuv, ale tehdy jsem se naučil ušít ortopedickou. Po odchodu z firmy jsem uzavřel smlouvy se zdravotními pojišťovnami a začal vyrábět ortopedickou obuv.

Od ortopedické obuvi je ale ještě dlouhá cesta k luxusním pánským botám, ne?

Byla to dlouhá etapa. Začínali jsme od nuly a vypracovali se do fáze, kdy jsme měli deset zaměstnanců a dělali jsme v průměru 200 zakázek měsíčně. Tahle práce nás obrovským způsobem posunula ve vnímání jednotlivých rozdílů chodidel, poznali jsme dopodrobna anatomii chodidla. Všechny vědomosti jsem pak využil k výrobě luxusní obuvi. Tehdy jsem si uvědomil, že na to, abyste se mohl pustit do takové výroby, musíte mít za sebou dlouhou a složitou etapu. Netrvá to měsíc, ale roky. Musíte mít snahu a vůli se učit, vzdělávat a neustále na sobě pracovat. A já tohle všechno měl.

Autoři: Tomáš Syrovátka, Xman.cz